

МОТИВИ:

ЯРП е предявила обвинение срещу подсъдимия А. А. И. от с.Р* , общ.Тунджа за извършено престъпление по чл.151,ал.1,вр. чл.63,ал.1,т.3 от НК и за престъпление по чл.191 ,ал.1 от НК.

Участващия по делото прокурор поддържа обвиненията,така както са предявени с обвинителния акт, като счита същите за безспорно установени от събраните по делото доказателства.Счита ,че наказанията и за двете престъпления следва да се определят при условията на чл.54 от НК, а именно лишаване от свобода в размер на шест месеца , което да се редуцира с една трета Пледира на подсъдимия да бъде определено общо наказание , като с оглед чистото му съдебно минало наказанието да бъде отложено за изпитателен срок от три години.

Служебният защитник на подсъдимия адв.Панайотова прави искане производството по делото да протече по реда на чл. 370 и сл. от НПК- съкратено съдебно следствие, като И. изцяло се солидаризира със становището на прокурора относно размера и начина на изтърпяване на наказанието, което следва да бъде наложено.

Подсъдимият прави изрично искане за протичане на съдебното производство по реда на гл.27 от НПК и по-точно при прилагане нормата на чл.371 т.2 от НПК. Същият признава изцяло фактите, така както са отразени от ЯРП в Обвинителния акт, като е запознат преди това с правните последици на това диференцирано производство, заявява, че не желае да се събират други доказателства по отношение на фактическата обстановка, изложена в него.

Съдът, след като установи, че самопризнанието на подсъдимия се подкрепя от събраните в досъдебното производство доказателства, обяви, че няма да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на Обвинителния акт, на основание чл.373, ал.4 от НПК и съдебното производство се проведе по реда на гл.27, чл.371 т.2 от НПК.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства - поотделно и в тяхната съвкупност и на основание чл.373, ал.3, вр.чл.372, ал.4, вр.чл.371, т.2 от НПК прие за установено следното от фактическа страна :

В началото на 2021 година св. С. И. се запознала с подс. И., като между тях двамата се породила взаимна симпатия и връзка. На 30.07.2021 година подс. И. имал рожден ден и поканил св. И. в с.Р*, да празнуват заедно в дома им, находящ се на ул.«Д**» № *. След като гостите си тръгнали св.И. останала с подс. И. в дома му. На 31.07.2021 година подс. И. и свид. И. по взаимно желание и съгласие осъществили полов акт в дом, находящ се в с.Р**, ул.»Д*» № ***.

Към момента на осъществяване на съвкуплението подс. И. е непълнолетен, а свид.Петрова е била малолетна, ненавършила 14 -годишна възраст /навършени 13 години/. Към този момент двамата не са съжителствали на семейни начала и деянието не е осъществено по време на тяхно съвместно съжителство. Такова е било осъществено впоследствие, поради осъществения полов контакт между двамата.

На сутринта подс. И. и свид. И. отишли при родителите на А. И. и им съобщили за случилото се през нощта, като споделили желанието си да живеят заедно. След това съобщили и на родителите на С. И.а , които отначало не били съгласни двамата да живеят заедно, но след това се съгласили. Така двамата заживяли заедно като семейство в с.Р*, ул.»Д*» № ***. През м. юли 2022 година И.а разбрала , че е бременна.На 05.03.2023 година се родил и синът им И*.

За периода от 30.07.2022 година /когато И. е навършил пълнолетие/ до 29.09.2023 година /преди да бъде привлечен в качеството на обвиняем/, подс. И., като пълнолетно лице, без да е сключил брак заживял на съпружески начала със С. М. И. ,за която знаел, че не е

навършила 16-годишна възраст, в дом находящ се в с. Робово, ул.«Дружба» № 10. През целия период на фактическо съжителство, отношенията между двамата били, като тези между съпруг и съпруга, в т.ч. интимна връзка, общност на средствата за издръжка и др.

От приложената справка за съдимост се установява, че И. е неосъждан.

Така описаната фактическа обстановка съдът установи въз основа на събраните по делото устни доказателства –обясненията на подсъдимия, показанията на свид.С.И. , К* ,С* и М.И.,приобщени към доказателствения материал по делото на основание чл.283 от НПК, писмените доказателства- доклад от Дирекция „Социално подпомагане“ удостоверение за раждане и справка за съдимост.

Фактическата обстановка по делото е установена по безспорен и категоричен начин,след внимателен анализ на всички събрани и проверени по надлежния процесуален ред доказателствени материали,както и приобщените към делото,по предвидения процесуален ред и при спазване на процесуалните изисквания за събирането и проверката им писмени доказателства имащи значение за изхода на делото и разкриващи релевантни за делото факти.Събраните по делото доказателствени материали са безпротиворечиви,взаимно допълващи се и установяват по несъмнен начин релевантните за отговорността на подсъдимият обстоятелства.

Подс.И. прави пълни самопризнания,които се подкрепят от събраните в досъдебното производство и в хода на съдебното следствие доказателства.

Съдът кредитира изцяло дадените в хода на досъдебното производство и и приобщени към доказателствения материал по делото показания на разпитаните свидетелите С.И. , К* ,С* и М.И.,като намира същите за логични ,последователни ,безпротиворечиви,безпристрастни,взаимно допълващи се и са подкрепени от останалите събрани и приложени по делото доказателства.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

С действията си подс.И. е осъществил както от обективна,така и от субективна страна фактическия състав на престъплението по чл.151,ал.1,вр. 63,ал.1,т.3 от НК, тъй като на 31.07.2021 година в с.Р*, обл.Ямбол в дом, находящ се на ул."Д*" № * , се е съвкупил с лице, ненавършило 14-годишна възраст - С. М. И. от гр.Ямбол, родена на 05.03.2008 година , като извършеното не съставлява престъпление по чл. 152 от НК и макар и непълнолетен е могъл да разбира свойството и значението на деянието и да ръководи постъпките си.

От обективна страна безспорно по делото се установи ,че подсъдимия е осъществил изпълнителното деянието на престъплението,тъй като се е съвкупил с лице от женски пол, ненавършило 14 години.Съвкуплението е извършено ненасилствено от подсъдимия, но с малолетна,чието съгласие няма значение и не изключва престъплението.

От субективна страна подсъдимия е действал с пряк умишъл при извършване на престъплението. Той е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е настъпването на общественотоопасните му последици и ги желал. Налице е било и съзнание у подсъдимия,че извършва полово сношение с 13 годишната С. И.,което е било осъществено със нейно съгласие.

Подс.И. е осъществил от обективна и субективна страна и фактическия състав на престъплението по чл.191,ал.1 от Нк , тъй като в периода от 30.07.2022 година до 29.09.2023 година в с.Робово, обл.Ямбол в дом, находящ се на ул."Д*" № ***, като пълнолетно лице, без да е сключил брак заживял съпругески с лице от женски пол, ненавършила 16-годишна възраст - С. М. И. от гр.Ямбол, родена на 05.03.2008 година

По време на извършване на деянието подсъдимия е бил пълнолетен и същото е извършено от него виновно, при форма на вината – пряк умишъл. Това е така, защото той е

знаел, че И. е непълнолетна, че не е навършила 16 години, но въпреки това е заживял с нея съпругески без сключване на брак. Това означава, че подсъдимият е целял и искал настъпването на обществено опасните последици. В този смисъл подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е неговите обществено опасните последици и е искал настъпването им.

ОТНОСНО НАЛОЖЕНОТО НА ПОДСЪДИМИЯ НАКАЗАНИЕ

За извършеното от подс.И. престъпление по чл.151,ал.1 от НК, след редукцията на чл.63,ал.1,т.3 от НК законът предвижда наказание лишаване от свобода до три години.

Съдебното следствие се проведе по реда на чл.372,ал.2 от НПК, при което съдът определя наказанието лишаване от свобода като се ръководи от разпоредбите на Общата част на НК и намалява така определеното наказание с една трета, а когато се налице условията и по чл.55 от НК, съдът прилага чл.55 от НК, ако е по благоприятен за дееца.

При определяне вида и размера на наложеното наказание на подсъдимия като отегчаващи вината обстоятелства съдът отчете: високата степен на обществена опасност на деянието по чл.151 от НК,насочено по отношение на половата неприкосновеност и половия морал на подрастващите и факта ,че е предприел ранно съпругеско съжителство с И., с което е създал риск за безопасността физическото и психическото ѝ здраве.

От друга страна съдът взе предвид направените самопризнания от подсъдимия и в двете фази на процеса, осъзнаване на вината, младата му възраст , чистото съдебно минало, липсата на други противообществени прояви и добрите характеристични данни,установяващите от приложената характеристика и полагането на грижи за малолетното си дете. С оглед на това съдът счита, че изброените смекчаващи вината обстоятелства са многобройни и водят до приложението на разпоредбата на чл.55,ал.1,т.2 „бук.б“ от НК,поради което наложи на подсъдимия наказание „Пробация“ със следните пробационни мерки:Задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от осем месеца с периодичност на явяване и подписване пред пробационния служител два пъти седмично.Задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от осем месеца

За извършеното от подсъдимия престъпление по чл.191,ал.1 от НК законът предвижда наказание лишаване от свобода до две години или пробация, както и обществено порицание..

При определяне вида и размера на наложеното наказание съдът взе, предвид обществената опасност на деянието и дееца ,които не са завишени в сравнение с други „подобни“ случаи, както и подбудите за извършване на престъплението , а именно ниското правно съзнание на подсъдимия и липсата на морално-волеви задръжки относно спазването на законодателството на Република България.

С оглед постигане целите на наказанието, визирани в чл.36 от НК и критериите по чл.54 ал.1 от НК, съдът прецени, че на подсъдимия следва да се наложи наказание по втората алтернатива, предвидена в разпоредбата на чл.191 ал.1 от НК, а именно Пробация със следните пробационни мерки: Задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от шест месеца с периодичност два пъти седмично.Задължителни периодични срещи с пробационен служител.

Съдът счита ,че индивидуализираното наказание ще въздейства в достатъчна степен върху личността на нарушителя като предизвика положителни промени в съзнанието и го мотивира към правомерно поведение в бъдеще, без с тази по-малка по обем принуда да се намалява ефективността на наказателната репресия, съответна на целите на индивидуалната превенция, предвидени в чл. 36 от НК. В случая наказанието би допринесло със своята неизбежност, а не толкова със строгостта си, като с него И. ще бъде предупреден, че

подобно поведение не може да бъде толерирано, а само наказвано, едновременно с което ще даде възможност той да преосмисли напълно извършеното.

Наред с наказанието „Пробация“ съдът наложи на подсъдимия и кумулативното наказание „Обществено порицание“ което следва да се изпълни с поставяне на Присъдата на информационно табло в Кметство с.Р* за срок от един месец.

На основание чл.23,ал.1 от НК съдът определи общо наказание на подсъдимия , а именно Пробация със следните пробационни мерки:

Задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от осем месеца с периодичност на явяване и подписване пред пробационен служител два пъти седмично.Задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от осем месеца.

На основание чл.23,ал.2 от НК към така определеното общо наказание съдът присъедини и наказание „Обществено порицание“.

По изложените съображения съдът постанови присъдата си.

Районен съдия: